

Несонним сонечко ти

Микола Костомаров

Несонним сонечко ти, зіронько мутная!
Як твій дрижачий світ далеко сумно сяє!
Твій блідий лик прогнати ніч не має власті,
Ой, як він схож на згадку про старинне щастя.
Так прошлеє горить, так першії дні мріють,
В безсильних променях хоч світяться, не гріють!
Туди підчас на них дивитися завгодно:
От-от вони! А ні! – хоч сяють, та холодні!